

Поради сравнително големия брой представители на интелигенцията и главно заради Яворов, четата по думите на Христо Силянов (сам войвода на чета по време на войната), е наречена „литературна“, за разлика от „енциклопедическата“ чета на войводата Иван Попов.⁴

На 23 септември четите се изнасят към Юндола, достигат местността „Каца поляна“, на около 15 километра от границата, и се установяват на бивак. След няколко дни принудителен престой на 30 септември те потеглят за Разлог, но осведомена за движението им, една турска войскава част поставя засада на границата, поради което преминаването ѝ от четниците е осуетено. Все пак на 1 октомври четите се изнасят през крайграничното с. Куртово, пресичат успешно граничната линия в района на Висока чука, след което по билото на Рила продължават своя път. Очаквайки преминаването на границата от четниците, турските власти внимателно следят всяко подозрително движение край нея. Те успяват да засекат придвижването им и да вземат съвременни мерки за тяхното унищожаване, като в района на предполагаемия им път е организирана засада.⁵

Движението на турската войска не остава незабелязано от българската гранична стража. За избягване на нежелателни последици, веднага след забелязването на турските приготовления граничният патрул, който в момента обхожда границата, изпраща предупредителна записка до Яворов. За да предотвратят даването на ненужни жертви, след кратък бой на 2 октомври четите се оттеглят през местността Семково на българска територия, а на следния ден са вече в Рилския манастир, откъдето заминават за Самоков. Краткия си престой в града до 4 октомври, когато заминава за с. Бели Искър, Яворов използва за привличането на нови четници и за получаването на боеприпаси.

На 5 октомври 1912 г. България обявява война на Османската империя. Съгласно планове на българското командване в направление, определено за действие на четирите чети, се предвижда настъпление на 27-и и 39-и пехотен полк от 2-ра пехотна Тракийска дивизия, които след прочистването на границата от противникови части трябвало да действат за осъществяването на главната задача – овладяването на Разлог. Късно вечерта на същия ден четите пресичат границата, преминават през местността Семково и достигат района на с. Белица, където остават да

⁴ Найденова-Стоилова, Г. П. К. Яворов. *Летопис за живота и творчеството му*. С., 1986, с. 553–554; Силянов, Хр. *Писма и изповеди на един четник. Спомени от Странджа. От Витоша до Грамос*. С., 1984, с. 358.

⁵ НБКМ-БИА, II Д 897, л. 2; Яворов, П. *Събрани съчинения*. Т. 2. С., 1977, с. 245.